

KALENDARIUM ŻYCIA JANA KARSKIEGO

1914	24 kwietnia	- przychodzi na świat w Łodzi jako Jan Romuald Kozielowski
1931		- kończy gimnazjum im. Józefa Piłsudskiego w Łodzi - rozpoczyna studia na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie
1933		- odbywa praktyki w konsulacie polskim w Czerniowcach (Rumunia)
1934		- odbywa praktyki w konsulacie polskim w Opolu (Niemcy)
1935,	czerwiec	- uzyskuje tytuł magistra prawa i nauk dyplomatycznych na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie - rozpoczyna kurs oficerski w Szkole Podchorążych Rezerwy Artylerii we Włodzimierzu
1936		- dostaje prace w Ministerstwie Spraw Zagranicznych * odbywa 8 miesięcy praktyk w Genewie * odbywa 11 miesięcy praktyk w Londynie
1938,	1 stycznia	- dostaje stanowisko referendarza i sekretarza w Wydziale Polityki Emigracyjnej - kilka tyg. Przed wybuchem II wojny został sekretarzem dyrektora personalnego MSZ Wiktora Tomira Drymmera.
1939	23 sierpnia	- melduje się w Oświęcimiu w koszarach V Dywizjonu Artylerii Konnej -> aresztowany i osadzony w obozie jenieckim, następnie wysłany do Kielc w ramach wymiany jeńców, skąd udaje mu się uciec
	listopad/grudzień	- spotyka się z Borzęckim na polecenie brata + pierwsze misje konspiracyjne (Poznań, Lublin, Łódź, Kraków, Lwów)
1940	20 stycznia	- wyruszył z Warszawy w swoją pierwszą misję kurierską do Paryża i Angers przez - Kraków-Zakopane-Koszyce-Budapeszt-Jugosławia(2 dni koleją)-Włochy-Modane (we Francji spędza 2 miesiące i wraca do Warszawy na początku maja). Podczas pierwszej misji w 1940 roku dostarczył polskiemu rządowi (działającemu w tym czasie w Angers, we Francji) raporty na temat sytuacji w okupowanej Polsce i już wtedy alarmował o sytuacji Żydów w kraju.
	czerwiec	- druga misja: wrócił do kraju z wytycznymi organizacyjnymi rządu przygotowanymi dla przywódców podziemia. Karski zapamiętał najważniejsze informacje i podyktował raporty po dotarciu do celu. - posługując się pseudonimem „Witold”, wyrusza w trzecią misję do polskiego rządu emigracyjnego we Francji przez Kraków-Nowy Sącz-Koszyce -> na Słowacji we wsi Demjata wpadł w ręce gestapo, był przesłuchiwany i torturowany, podjął nieudaną próbę samobójczą znalezionej zardzewiałą żyletką, został odratowany i umieszczony w szpitalu w Nowym Sączu, skąd został odbity i ukrywał się we wsi Kąty pod Iwkową na czas rekonwalescencji
1941	luty-wrzesień	- działa w konspiracyjnych komórkach w Krakowie - rozkazem generała Stefana Roweckiego zostaje odznaczony srebrnym krzyżem Virtuti Militari
1942		- wraca do Warszawy, gdzie pracuje w Biurze Informacji i Propagandy Komendy Głównej AK - spotyka się z przedstawicielem Bundu Leonem Feinerem oraz przedstawicielem syjonistów Menachem Kirschenbaumem; dwukrotnie zostaje wprowadzony do getta warszawskiego - przedostaje się do obozu tranzytowego w Izbicy Lubelskiej, skąd transportowano Żydów do obozu śmierci w Bełżcu

październik/listopad		- wyrusza w swoją najważniejszą misję do Londynu, gdzie ma zdać relację władzom RP na uchodźstwie o sytuacji w okupowanej Polsce oraz, jako naoczny świadek o zagładzie Żydów
	grudzień	- spotyka się z jednym z liderów Bundu i członkiem Rady Narodowej RP w Londynie Szmulem Zygielbojmem celem przedstawienia mu raportu o sytuacji Żydów w okupowanej Polsce
1943	lutym	- po raz kolejny odznaczony srebrnym krzyżem Orderu Virtuti Militari przez gen. W. Sikorskiego - na polecenie polskiego rządu spotyka się z ministrem spraw zagranicznych Wielkiej Brytanii Anthonyem Edenem celem zrelacjonowania sytuacji w kraju
	28 lipca	- w USA spotyka się m.in. z prezydentem Franklinem Delano Rooseveltem, prezydentem Amerykańskiego Kongresu Żydów Stephenem Wisem, sędzią Sądu Najwyższego USA Felixem Frankfurterem oraz przedstawicielem Światowego Kongresu Żydów Nachumem Goldmanem
	grudzień	- wraca do Wielkiej Brytanii, gdzie współpracuje z tajną radiostacją „Świt” pod Londynem
1944		- ponownie podróżuje do USA; podejmuje rozmowy w Hollywood celem nakręcenia filmu o polskim państwie podziemnym – bez rezultatu - w Stanach ukazuje się jego książka „Story of a Secret State” (Tajne Państwo)
1945	kwiecień	- składa rezygnację z pracy w ambasadzie RP w Waszyngtonie - od kwietnia 1945 współpracuje z Hoover Library (obecnie Hoover Institute) przy zbieraniu materiałów dotyczących politycznych, ekonomicznych, społecznych i innych wydarzeń w Polsce i innych obszarów w Europie, które zostały zaatakowane i zajęte przez siły Państw Osi
1946		- pomaga bratu, Marianowi Kozielskiemu opuścić Polskę wraz z żoną. Marian przybywa do Waszyngtonu przez Paryż i Warszawę.
1948		- rozpoczyna studia doktoranckie na Wydziale Służby Dyplomatycznej na Uniwersytecie Georgetown w Waszyngtonie
1952		- broni pracy doktorskiej uzyskując tytuł doktora filozofii i zostaje zatrudniony w Szkole Służby Zagranicznej Uniwersytetu Georgetown – wykłada doktryny polityczne krajów bloku wschodniego
1954		- otrzymuje obywatelstwo USA - poznaje tancerkę Polę Nireńską-Nirensztajn
1960		- otrzymuje tytuł profesora Uniwersytetu Georgetown
1962/63		- wykłada historię dyplomacji w nowojorskim Columbia University
1965		- poślubia Polę Nireńską
1970		- odznaczony w Londynie Krzyżem Armii Krajowej
1974		- otrzymuje stypendium Fundacji Fulbrighta na pracę badawczą dot. historii stosunków Polski z mocarstwami w okresie wojny - odwiedza Polskę po raz pierwszy po wojnie - rozpoczyna prowadzone przez 19 lat wykłady w Pentagonie
1978		- bierze udział w nagraniu Claude’a Lanzmanna do filmu „Shoah”
1981		- przewodniczący Amerykańskiej Rady Pamięci Holocaustu Elie Wiesel wygłasza referat na Międzynarodowej Konferencji Wyzwolicielei Obozów Koncentracyjnych, w którym pojawia się Jan Karski – jego osoba i jego czyny zaczynają funkcjonować w historii Holocaustu
1982		- wraz z żoną spędza 3 tygodnie w Izraelu; spotyka się z prezydentem Icchakiem Nawonem, Instytut Yad Vashem z inicjatywy Mosze Bejskiego przyznaje mu tytuł

	„Sprawiedliwy wśród Narodów Świata”
1983	- otrzymuje doktorat honoris causa Uniwersytetu Georgetown w Waszyngtonie
1986	- otrzymuje doktorat honoris causa Baltimore Hebrew Collage
1991	- otrzymuje doktorat honoris causa Uniwersytetu Stanowego w Oregonie oraz Uniwersytetu Warszawskiego
1992	- Pola Nireńska popełnia samobójstwo
1994	- otrzymuje honorowe obywatelstwo Izraela
1995	- zostaje odznaczony Orderem Orła Białego przez prezydenta Lecha Wałęsę
2000	- dostaje tytuł Honorowego Obywatela Miasta Łodzi
13 lipca	- umiera w Waszyngtonie